

Telovo.

Pomikajo vrsté se ljudstva
 Pobožno čez polje ravno,
 Pod nebom vezanim duhovnik
 Pa Rešnje nesejo Telo.
 Pojoč deklič v krilih belih
 Po poti cvetje trosijo,
 Krepko mladeniči zastave
 Pa vihrajoče nosijo.
 In rožni venec, litanije
 Pobožno molijo vrsté,

Da Bog obilo blagoslova
 Na žitno porosi polje.
 Na vasi klenkajo zvonovi,
 Grmé topiči pod goro,
 Ob potu rožice dišijo,
 Na grmih tičice pojó.
 Kipi ljudem srce, vsem blažen
 Razlit po licih je sijaj,
 O, ko v procesiji bi taki
 Vsi tudi šli v nebeški raj!

Greg. Gornik.

Poličarjev Franek.

(Spisal Glávor.)

Pomladansko solnce je sijalo svetlo in bliščeče v šolsko sobo drugega razreda in osvitljevalo brez števila nitk in praškov, ki so plavali po zraku.

Jeden učencev je bral na glas iz slovenskega be-rila o sladkosnedni Metki. Učitelj je hodil po šoli in